ΕΤΟΣ Β. ΑΘΗΝΑΙ—ΣΑΒΒΑΤΟΝ—4 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1875 ΑΡΙΘ. 84

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.

Ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ,
ἐτησία δραχ. 10, ἑξαμηνία δραχ. 6.
Ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις,
ἐτησία δραχ. 12, ἑξαμηνία δραχ. 7.
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ,
ἐτησία φράγ. 16, ἑξαμηνία φράγ. 9.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ,

Δι' ἕκαστον στίχον διατριβῶν λεπ. 40.
Δικαστικῶν κατασχέσεων » 8.
Αἱ ἀποδείξεις ὑπογράφονται παρὰ μόνον τοῦ Παν. Π. Πηγαδιώτου. Αἱ ἐπιστολαὶ ἀπευθύνονται εἰς αὐτόν. Ἡ δὲ συνδρομὴ εἶνε ὑποχρεωτικὴ δι' ἓν ἔτος καὶ προπληρόνεται εἰς Ἀθήνας.

ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

ΑΙ ΕΛΠΙΔΕΣ ΜΑΤΑΙΟΥΝΤΑΙ.

Παρῆλθεν ὁλόκληρον ἔτος, ἀφ' ὅτου τὸ δυστυχὲς ἔθνος δὲν ἔπαυσε νὰ αἰσθάνηται τοὺς πόνους τῶν ἀλλεπαλλήλων ὀδυνηρῶν τραυμάτων· παρῆλθεν ὁλόκληρος μὴν, ἀφ' ὅτου ἔπαυσαν οἱ συνταγματικοὶ θεσμοὶ νὰ λειτουργῶσι, τὸ δὲ ἔθνος διατελεῖ εἰς τὸ χάος καὶ τὴν ἀπελπισίαν, καὶ ὅμως αἱ φωναὶ καὶ οἱ γογγυσμοὶ ὁλοκλήρου τοῦ ἑλληνισμοῦ δὲν ἠδυνήθησαν εἰσέτι νὰ τύχωσιν εὐμενοῦς τινος ὑποδοχῆς καὶ ἐλπίδος σωτηρίας ἐν τῷ ἀνακτορικῷ γραφείῳ, ὅθεν ἐξέρχονται αἱ ἀπαίσιαι τῶν συμβούλων τοῦ Στέμματος διαταγαί. Αἱ ἐλπίδες λοιπὸν αὐτοῦ ἤρξαντο νὰ ματαιοῦνται, ὁ δὲ κίνδυνος ν' αὐξάνῃ· ἀλλ' ἡ ἀπελπισία φέρει πάντοτε φοβερὰς συνεπείας.

Ἡ ἄγνοια δὲν δύναται νὰ προταθῇ πλέον ἐνώπιον τοῦ ἔθνους ὡς δικαιολόγησις, διότι ἑξήκοντα ἔντιμοι βουλευταὶ καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἐπίσημοι ἀνήγγειλαν τὰ γεγονότα, ἀντιχήσαντα μέχρι περάτων· ἀλλ' οὐδὲ ἡ ἀμφιβολία ἐπιτρέπεται, διότι τὸ ζήτημα εἶνε καθαρὸν καὶ ἀναμφισβήτητον, ἅπαντες δὲ οἱ διακεκριμένοι νομομαθεῖς, ὡς καὶ ὁλόκληρον τὸ ἔθνος, ἀπεφάνθησαν ἀδιστάκτως. Δὲν ὑπάρχει λοιπὸν λόγος, δι' ὃν οἱ ὑπουργοὶ τοῦ Στέμματος διατηροῦνται εἰσέτι ἐν τῇ ἐξουσίᾳ, καί τοι ἀνατρέψαντες ἐκ βάθρων τοὺς συνταγματικοὺς θεσμούς. Ἂν δὲ τὰ κατὰ τὰς ἐκλογὰς καὶ ἐξελέγξεις διαπραχθέντα ὄργια ἐξηγνίσθησαν διὰ μιᾶς μόνον λέξεως, τὸ ἀνοσιούργημα ὅμως τῆς 30ης Νβρίου δὲν δύναται πλέον νὰ ἐξαγνίσῃ, οὐδὲ νᾶ καταπραύνῃ τὴν ἐπιτεινομένην μῆνιν τοῦ ἔθνους ἢ ἐν τῇ ἐξουσίᾳ διατήρησις αὐτῶν.

Ὁ ἀνώτατος ἄρχων Συνταγματικοῦ τινος ἔθνους θεωρεῖται ὁ ἀνώτατος δικαστὴς καὶ φρουρὸς αὐτοῦ· πᾶσα δὲ τῶν Ὑπουργῶν παρανομία, πλὴν τῶν ἄλλων συνεπειῶν, τιμωρεῖται διὰ τῆς ἀποπομπῆς αὐτῶν· τοιουτοτρόπως ἐνισχύει καὶ σώζει τοὺς θεσμοὺς καὶ τὰ δίκαια τοῦ ἔθνους καὶ ἀπαλλάσσει αὐτὸν τῆς ἠθικῆς εὐθύνης καὶ τῶν ὀλεθρίων συνεπειῶν. Ἀλλ' ὅταν παρὰ τὴν θέλησιν τοῦ ἔθνους καὶ τοὺς θεσμοὺς αὐτοῦ διατηρῇ αὐτοὺς ἐν τῇ ἐξουσίᾳ, τί δύναται πλέον νὰ ἐλπίζῃ παρ' αὐτοῦ; Πῶς δύναται ν' ἀμφιβάλλῃ ὅτι δὲν ἐπιδιώκεται ἡ ὑποδούλωσις αὐτοῦ;

Ἡ καταπάτησις τῶν Συνταγματικῶν τοῦ ἔθνους θεσμῶν δὲν εἶνε ἀνάξιον προσοχῆς· δὲν εἶνε ἀντικείμενον περιφρονήσεως· διότι οἱ ἐλεύθεροι θεσμοὶ εἶνε ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἡσυχία τοῦ ἔθνους· εἶνε ἡ ἀσφάλεια καὶ ἡ εὐδαιμονία αὐτοῦ· πᾶσα δὲ κατὰ τῶν παρανομούντων ἀδιαφορία εἶνε ἀσύγγνωστος καὶ δὲν ἀπαλλάσσει τὸν δυνάμενον νὰ θέσῃ φραγμὸν τῆς βαρείας εὐθύνης καὶ ἐνοχῆς.

Τὸ ἀνοσιούργημα, ὅπερ τὴν 30ην Νβρίου διεπράχθη ἐν τῷ ἡμετέρῳ κοινοβουλίῳ δὲν εἶνε μικροῦ λόγου ἄξιον, ὥστε νὰ τύχῃ περιφρονήσεως· ἀνέτρεψε τοὺς συνταγματικοὺς ἡμῶν θεσμοὺς, ὧν ἕνεκεν ἀνετράπησαν δύο σεβαστοὶ θρόνοι, καθιερωθέντας διὰ πολλῶν θυσιῶν καὶ ἤγειρε τὸν θαυμασμὸν καὶ τὴν κατάκρισιν ὁλοκλήρου τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου, ὅτι ἐν τῇ χώρᾳ, ἔνθα γεννᾶται ἡ ἐλευθερία, ἡ ζωογονοῦσα καὶ εὐελπίζουσα καὶ τοὺς ὑπὸ τὸν ζυγὸν στενάζοντας ἀδελφοὺς ἡμῶν, ζητεῖται αὐθαιρέτως ἡ ἐγκαθίδρυσις τοῦ ἀπολυτισμοῦ.

Ἐὰν οἱ πατέρες τοῦ 1821 καὶ οἱ σύγχρονοι ἡμῶν ἄνδρες τοῦ 1843 δὲν ἤθελον φανῇ ἐφάμιλλοι τῶν ἀρχαίων ἡμῶν προγόνων

ΚΗΠΟΣ

Ο ΔΙΑΝΟΜΕΥΣ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Πρὸς τοὺς Συνδρομητὰς αὐτοῦ.

Ἕνα ποντίκι σήμερα ἡ Ἐξουσία 'μοιάζει,
Ποῦ πολλοὶ γάττοι τὸ κυττοῦν μὲ στόμα πεινασμένο·
Τρέχει ἐδῶ, τρέχει ἐκεῖ, 'σὰν τὸ τρελλὸ κυττάζει,
Καὶ μία τρύπα δὲν 'μπορεῖ νὰ εὕρῃ τὸ καϋμένο.

Μόλις ἀπ' ἕναν γλύττωσε, ποῦ 'πῆγε νὰ τὸ πνίξῃ,
Καὶ ἡ κλαψάρα μοῖρά του, ἡ κακοδιαστρεμμένη,
Εἰς ἕναν γεροντόγαττο ἐπῆγε νὰ τὸ ρίξῃ,
Ὅπου μὲ χίλιους θάνατους καθ' ὥρα τὸ πεθαίνει.

Τὸ ἄρπαξε τὸ ἄμοιρο, 'ς τὰ δόντια του τὸ ἔχει,
Καὶ πολεμᾷ 'ς τὸ στόμα του μὲ μία νὰ τὸ χώσῃ.
Αὐτὸ στριγγλίζει σπαρταρεῖ... κανεὶς, κανεὶς δὲν τρέχει
Ἀπὸ τοῦ γεροντόγαττου τὰ νύχια νὰ τὸ σώσῃ.

Ὅλοι τὸ βλέπουν πῶς πονεῖ, καὶ ὅμως δὲν κινοῦνται.
Ἀπὸ μακρυὰ ὁλόχαροι τὸν πόνο του κυττᾶνε,
Καὶ κάπου, κάπου φαίνονται δυὼ τρεῖς πῶς τὸ λυποῦνται,
Ἀλλὰ κι' αὐτοὶ, ἂν τοὺς ἰδῇς καλὰ, κρυφογελᾶνε.

Μὰ ἔλα ἂς ἀφήσουμε μὲ τὸν πολύ του πόνο
Τὸ ποντικάκι τὸ φτωχὸ γιὰ μιὰ στιγμὴ, καὶ τώρα
Ἂς τραγουδήσουμε κ' ἐμεῖς μὲ τὸν καινούριο χρόνο,
Κ' ἕνας 'ς τὸν ἄλλ' ἂς δώσουμε τοῦ νέου χρόνου δῶρα.

Ποιὸς 'ξέρ' ὁ χρόνος ποῦρχεται 'ς τὴ νέα του ἀγκάλη,
Ἐὰν δὲν φέρνῃ καὶ σχοινὶ γι' αὐτὸ τὸ γερογάττο,
Καὶ τὸ ποντίκι τὸ φτωχὸ ἀναστηθῇ καὶ πάλι,
Καὶ εὕρῃ τρύπα νὰ χωθῇ χαρὰ, ζωὴ γεμάτο.

κατά τε τὰ ἐλεύθερα αἰσθήματα καὶ τὴν ἀνδρίαν, οἵτινες ἐτίναξαν τὸν ζυγὸν καὶ ἔθεσαν τὰς βάσεις τῶν Συνταγματικῶν ἐλευθεριῶν, καί τοι τῶν πάντων ἐστερημένοι καὶ τὰς ἀλύσεις περιβεβλημένοι, ἴσως ἠθέλαμεν ἀνεχθῆ τὴν πικρὰν μομφὴν τῶν ἀναισχύντων καὶ μοχθηρῶν ἡμῶν ἐχθρῶν, ὅτι δὲν εἴμεθα κατιόντες γόνοι ἐκείνων καὶ ἠθέλαμεν ἀγογγύστως ὑποστῆ τὰ δεσμὰ τῆς δουλείας· ἐνόσῳ ὅμως θεωροῦμεν ἑαυτοὺς γνησίους ἀπογόνους καὶ υἱοὺς ἐκείνων, γεννηθέντας ἐπὶ ἐδάφους, ἔνθα ἀναφύεται ἡ ἐλευθερία, θὰ ἦνε αἴσχος καὶ ὄνειδος νὰ δεχθῶμεν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν τὸν ἐπονείδιστον δεσποτισμὸν, χωρὶς νὰ συντρίψωμεν τὸν τολμήσοντα νὰ ἴδρύσῃ αὐτόν.

Ἀλλὰ δὲν δυνάμεθα νὰ πιστεύσωμεν ὅτι ὁ ἡμέτερος ἄρχων ἐπιδιώκει τὴν καθίδρυσιν τοῦ ἀπολυτισμοῦ διατηρῶν εἰσέτι ἐν τῇ ἐξουσίᾳ, κατὰ συμβουλὴν τῶν συμβούλων αὐτοῦ, τοὺς ἐγκληματίσαντας ὑπουργοὺς, διότι πιστεύομεν ὅτι ταχέως θὰ ἐννοήσῃ τὴν ὀλεθρίαν συμβουλὴν καὶ θὰ σπεύσῃ ν' ἀποπέμψῃ τοὺς παρανόμους ὑπουργοὺς αὐτοῦ· δὲν δυνάμεθα νὰ πιστεύσωμεν ὅτι ὁ συνετὸς καὶ ἐμβριθὴς ἡμῶν ἄρχων δὲν ἐννοεῖ, ὅτι ἐπὶ τῶν σεσαθρωμένων τῆς μυσαρᾶς δουλείας βάσεων δὲν δύναται οὐδὲ στιγμὴν νὰ σταθῇ· δὲν δυνάμεθα νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι ἐπιθυμεῖ τὴν ἐξασθένησιν καὶ κατάργησιν τοῦ Συνταγματικοῦ ἡμῶν πολιτεύματος, ὅταν γνώσκῃ, ὅτι οἱ ἐλεύθεροι θεσμοὶ εἶνε τὸ ἰσχυρότερον τοῦ θρόνου στήριγμα καὶ ὅτι πᾶσα ἐξασθένησις αὐτῶν ἐξασθενεῖ τὰς βάσεις αὐτοῦ καὶ καθιστᾷ αὐτὸν ἑτοιμόρροπον.

Ἀλλ' ἐὰν αἱ ἐλπίδες ἡμῶν ἐξαντληθῶσιν· ἐὰν ὁ ἀνώτατος ἄρχων ἐξαπατηθεὶς ἐκ τῶν συμβούλων αὐτοῦ δὲν σπεύσῃ νὰ ἄρῃ ταχέως ἐκ τῶν ἐγκληματικῶν χειρῶν τῶν ὑπουργῶν τὸ πηδάλιον τοῦ κλυδωνιζομένου σκάφους τῆς ἡμετέρας πολιτείας καὶ παραδώσῃ αὐτὸ εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ ἔθνους ὑποδεικνυομένας ἰσβαρὰς χεῖρας, ἀνάγκη νὰ ἀμυνθῇ τὸ ἔθνος δι' ὅλων τῶν νομίμων μέσων, ὅπως ἀποσοβήσῃ τὸν ἐπερχόμενον κίνδυνον· ἀνάγκη νὰ σπεύσῃ ὅπως σώσῃ ἑαυτὸ καὶ τὸν θρόνον.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ἡ πολιτικὴ ἀβεβαιότης, εἰς ἣν τὸ ἔθνος διατελεῖ ἀπὸ τῆς 30 Νβρίου ἐπιτείνεται ἐπὶ τὸ ἀπελπιστικώτερον καὶ οὐδεμία εἰσέτι αἰσία ἐπῆλθεν λύσις· ἢ διότι αἱ ἐκ Λονδίνου ἀφικόμεναι συμβουλαὶ δὲν εἶνε εὐχάριστοι, ἢ διότι ἡ εἰς Ἅγην τῆς Ὁλλανδίας ἀναχώρησις τοῦ ἀρχισυμβούλου καὶ αἱ μεγάλαι αὐτοῦ ἀσχολίαι πρὸς χειραφέτησιν τῶν δούλων λαῶν βραδύνουσι τὴν λύσιν. Τὸ περίεργον εἶνε ὅτι πολλοὶ ἐρωτῶσιν, ἂν τὸ Σύνταγμα ζῇ ἢ ἀπέθανεν, ἢ κοιμᾶται, διότι δὲν ἀκούεται οὔτε φαίνεται, οὔτε ἐν τῇ πρωτευούσῃ, οὔτε ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, ἀγνοοῦντες οἱ ταλαίπωροι ὅτι τὸ πολυπαθὲς Σύνταγμα δηλητηριασθὲν παρὰ τῶν συμβούλων τοῦ Στέμματος, ἀσθενεῖ βαρέως ἐν τῷ ἀνακτορικῷ γραφείῳ καὶ ὀλίγη ὑπάρχει ἐλπὶς σωτηρίας, τοσοῦτον μᾶλλον καθόσον ἡ παροῦσα γενεὰ, ἐν νάρκῃ καὶ ἀπογοητεύσει διατελοῦσα, ἀναισθητεῖ εἰς τοὺς σπαρακτικοὺς γογγυσμοὺς τοῦ βαρέως πάσχοντος καὶ οὐδεμίαν σπεύδει νὰ παράσχῃ βοήθειαν.

— Πάντες οἱ δημοσιογράφοι, πλὴν τῶν αὐλικῶν, ὡς καὶ πάσης τάξεως πολῖται κατηρῶντο τὸ ἀπελθὸν ἔτος, διότι κατὰ τὴν ἐνιαύσιον ὁδοιπορίαν του ἐφάνη ἀπαίσιον καὶ καταστρεπτικὸν καὶ ηὔχοντο, ἵνα μὴ καὶ τὸ νέον τοῦτο ἔτος φανῇ τοιοῦτον. Ἀλλὰ δὲν ἤθελεν εἶσθε καλλίτερον νὰ καταρῶνται ἑαυτοὺς διὰ τὴν ἀσύγγνωστον ἀδιαφορίαν καὶ κουφότητα, ἢν καθ' ὅλον τὸ παρελθὸν ἔτος ἐδείξαν καὶ νὰ εὐχωνται, ἵνα μὴ καὶ κατὰ τὸ νέον τοῦτο ἔτος δείξωσι τὴν αὐτὴν ταπεινὴν καὶ δουλικὴν πορείαν κατὰ τῶν ἐπιδρκων καὶ ἐγκληματιῶν;

— Ἠκούσαμεν μετὰ θετικότητος ὅτι κατὰ τὸν προχθεσινὸν τοῦ νέου ἔτους βασιλ. χορὸν ἀπωλέσθησαν διάφορα φορέματα εὐρωπαϊκά· τὸ φαινόμενον τοῦτο, ὅπερ λαμβάνει χώραν ἐν τοῖς ἀνακτόροις ἐξ ἀπρονοησίας τῶν διευθυνόντων, εἶνε λίαν δυσάρεσον, διότι ἐν αὐτοῖς οὐ μόνον ἐνδύματα ἀπόλλυνται, ἀλλὰ καὶ νόες· διὰ τοῦτο οἱ τῆς Αὐλῆς ταπεινοὶ φίλοι οὔτε νοῦν, οὔτε γάμου ἔνδυμα ἔχουσιν.

— Προχθὲς πρὸ τοῦ καθεδρικοῦ ναοῦ συνεσωρεύθησαν, ὡς συμβαίνει πάντοτε κατὰ τὰς τελετὰς, πολλοὶ πολῖται, ἵνα ἴδωσιν· οἱ ἀστυνομικ. κλητῆρες λαβόντες ἐντεῦθεν ἀφορμὴν ἐπετίθεντο καὶ ἐξύβριζον βαναύσως διαφόρους ἐντίμους καὶ διακεκριμένους πολίτας. Τὸ λυπηρὸν τοῦτο φαινόμενον παρατηρεῖται πάντοτε εἰς τὰ ἄστυ. ὄργανα, διότι ἐκ τῶν διαφόρων τριόδων τὰ πλεῖστα ἐξ αὐτῶν προσλαμβανόμενα καὶ στερούμενα καθόλου ἀνατροφῆς καὶ ἠθικῆς, ὑπὸ δὲ τῶν προϊσταμένων οὐδόλως νουθετούμενα ἢ ἐπιτιμώμενα, ἀλλὰ μᾶλλον ἐνθαρρυνόμενα, παρίστανται τῇ κοινωνίᾳ ὡς ὄργανα βαναυσότητος, κακοηθείας καὶ ἐξαχρειώσεως. Ἐὰν δὲ δὲν ἐπέλθῃ ὁ ἐκ βάθρων ἐκκαθαρισμὸς τῶν τοιούτων αἰσχρῶν καὶ φαύλων ὀργάνων ἡ ἐξαχρείωσις οὐτῶν θέλει κατακλύσει τὴν πρωτεύουσαν τῆς Ἑλλάδος.

— Ὁ ἐνταῦθα ὑπαστυνόμος κ. Γ. Λαμπύρης ἀπελύθη τῆς ὑπηρεσίας διὰ δύω, ὡς ἐπληροφορήθημεν, λόγους· πρῶτον, διότι δὲν ἄφινε τοὺς κρεοπώλας τοῦ Τριγγέτα, τοὺς πωλοῦντας ἄνωθεν τῶν Χαυτείων, εἰς τὰς ἐνοικιασθείσας διὰ κρεοπωλεῖα οἰκίας αὐτοῦ, νὰ πωλήσωσι τὸ κρέας αὐτῶν ὑπερτιμημένον· καὶ δεύτερον, διότι διερχόμενος πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἐκ τῶν Χαυτείων ἐσυρίχθη, τοῦ εἰρημένου ὑπαστυνόμου ἀπόντος καὶ μὴ δυνηθέντος νὰ τιμωρήσῃ τοὺς συρίξαντας. Διὰ τοὺς δύω τούτους τῆς ἀπολύσεώς του λόγους ἐγένετο ὑπουργ. συμβούλιον, ὅπερ ἀπεφάσισε τὴν ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ἀπόλυσίν του· ἡ διαγωγὴ αὕτη τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργοῦ, τὸ νέον τοῦτο τῆς αὐθαιρεσίας εἶδος, δικαίως ἐξέπληξε τὴν ἀθηναϊκὴν κοινωνίαν καὶ ἐνεποίησεν αὐτῇ τὴν φρίκην καὶ τὴν ἀπελπισίαν. Ὁ δὲ κ. Λαμπύρης μὴ ἐνδοὺς τυφλῶς εἰς τὰς αὐθαιρέτους αὐτοῦ θελήσεις εἶνε ἄξιος παντὸς ἐπαίνου καὶ εἴθε πάντες νὰ μιμῶνται τοιαύτην ἔντιμον καὶ ἀνεξάρτητον πορείαν.

— Πληροφορούμεθα ὅτι ὁ εἰρηνοδίκης Θουρίας κ. Χαροκόπος ἐδείχθη ἄξιος ἑαυτοῦ ἐδραιώσας τὰς περὶ αὐτοῦ πεποιθήσεις μας. Ἡ ἀμερόληπτος τῆς δικαιοσύνης ἀπονομὴ, καὶ τὰ ἐκ ταύτης σωτήρια ἀποτελέσματα δὲν ἐβράδυναν νὰ καταστήσωσιν τὸν κ. Χαροκόπον τὸν σωτῆρα τῶν Δήμων Ἀμφείας, Ἄριως καὶ Θουρίας, ἀκολουθήσας πιστῶς τὴν ὑπὸ τοῦ προκατόχου του κ. Μάνγγελ χαραχθεῖσαν ὁδὸν, ὕψωσε τὴν δικαιοσύνην εἰς τὸ ἐμπρέπον αὐτῇ σημεῖον· οἱ πάντες καὶ αὐτοὶ οἱ θρασύτεροι εἰς τὰ πταισματικὰ ἀδικήματα συλλογίζονται ὅτι ἡ ἐφαρμογὴ τῆς δικαιοσύνης εἶνε ἀμείλικτος καὶ ὡς ἐκ τούτου περιεστάλησαν, ἡ δὲ τῆς πολιτικῆς δικαιοσύνης ἀπονομὴ κατέστησε βέβαια τὰ δίκαια τῶν ἐχόντων τοιαῦτα. Ἐπανειλημμένως συγχαίροντες τὸν κ. Χαροκόπον πεποίθαμεν ὅτι καὶ εἰς τὸ μέλλον τὴν αὐτὴν ὁδὸν θέλει βαδίσει ἀπολακτίζων τοὺς θέλοντας νὰ μολύνωσι τὴν δικαιοσύνην χάριν κακῶς ἐννοουμένου πολιτικοῦ συμφέροντος.

— Ἐπίσης πληροφορούμεθα ὅτι καὶ ὁ ἀστυνόμος Θουρίας κ. Ν. Παπασταθόπουλος συνετέλεσε τὰ μέγιστα εἰς τὴν τάξιν καὶ ἡσυχίαν τοῦ Δήμου του διὰ τὴν ἀμερόληπτον τῶν πταισμάτων εἰσαγωγὴν καὶ ἐν γένει τὴν ἀκριβῆ τοῦ καθήκοντός του τήρησιν, ἀναδειχθεὶς ἄξιος τῶν ἐλπίδων τῶν συνδημοτῶν του καὶ τοῦ προϊσταμένου αὐτοῦ Δημάρχου, ὅστις πρέπει νὰ καυχᾶται διὰ τοιοῦτον ἀστυνόμον, ἀντάξιον τοῦ ὁποίου δὲν θέλει ἐπιτύχει. Ἂν δὲ καὶ τῷ παρεμβάλλωνται προσκόμματα εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του παρὰ τῆς στρατιωτικῆς ἀρχῆς καὶ παρὰ τοῦ Νομάρχου, ἕνεκεν τῆς συκοφαντίας τῶν ποθούντων τὴν κατάπτωσιν τῆς συνειδήσεως, ἐναντίον ὅμως ὅλων αὐτῶν τῶν προσκομμάτων ἐξακολουθεῖ τηρῶν τὴν ἰσορροπίαν πρὸς θρίαμβον τῆς συνειδήσεώς του.

*

— Καὶ ἐκ δευτέρου ἐρωτᾶται ὁ Εἰσαγγελεὺς κ. Θανόπουλος· διατί δὲν κοινοποιεῖται ἡ κατὰ τοῦ γνωστοῦ Κωνστ-Αγγελῆ ποινικὴ ἀπόφασις ἡ εἰς τρίμηνον φυλάκισιν καταδικάσασα ὁριστικῶς τὸν ὑβριστὴν τοῦτον παντὸς φιλησύχου πολίτου; τί συμβαίνει; Ὁ Κωνς-Αγγελῆς διαδίδει πολλά· πρέπει ἄρα νὰ πιστεύσωμεν τὰς διαδόσεις του;

— Φίλος τις τοῦ Νικολοπούλου μεταβὰς προχθὲς ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικων ἐζήτησε παρ' αὐτοῦ τὴν ὑποσχεθεῖσαν θέσιν. Καὶ πῶς δὲν ἦλθες τόσον καιρόν; τὸν ἠρώτησε. Δὲν ἦλθον, ἀπεκρίθη, διότι ἐγνώριζον ὅτι καταγίνεσθε εἰς τοὺς διορισμοὺς τῶν συγγενῶν σας. Ἀ, φίλε μου, αὐτοὺς τοὺς ἐδιόρισα πρὸ πολλοῦ. Καὶ πάραυτα διέταξε καὶ ἐγένετο ὁ φιλικὸς διορισμός.

Ἐπειδὴ ὁ Ἄχολος ἐν τῇ κατὰ τοῦ Νικολοπούλου ἀπαντήσει του ἐξύβρισεν αὐτὸν καλαντζῆν κλπ., ὁ Νικουτόπουλος τὸν ἐζήτησεν εἰς μονομαχίαν· ἀλλ' ὡς θετικῶς ἐμάθομεν ὁ Ἄχολος ἐπέκρουσε τοὺς σταλέντας μάρτυράς του, εἰπὼν αὐτοῖς, ὅτι μὲ καλαντζίδες καὶ μπαλωματίδες δὲν καταδέχεται νὰ μονομαχήσῃ, ἀλλὰ μόνον μὲ ἀγωνιστὰς ὡς τὸν Ῥεβελιώτην, τὸν Βωιδῆν Μαυρομιχάλην καὶ τὸν Ῥοῖλόν. Εὖγέ σου, Ἄχολε, ἀγνὸν τέκνον τῆς Ἑλλάδος.

Κύριε Συντάκτα,

Ἂν καὶ δὲν ἦμαι φίλος τῶν διατριβῶν, ἂν καὶ ἀγαπῶ καὶ ὑπολήπτομαι τὸ πρόσωπον περὶ οὗ θὰ γράψω τὰς ὀλίγας ταύτας γραμμὰς, οὐχ ἧττον δὲν δύναμαι ν' ἀποσιωπήσω παράβασίν τινα τοῦ καθήκοντός του ὡς πράκτορος τῆς ἑλλην. ἀτμοπλοίας.

Ὡς καλῶς γιγνώσκετε καὶ ὑμεῖς, τὸ ἀτμόπλοιον τοῦ γύρου δὲν προσεγγίζει εἰς τὴν παραλίαν Καλαμῶν, ὅταν ὑπάρχῃ τρικυμία, ἀλλ' εἰς τὸ Ἀλμυρὸν, δύω περίπου ὥρας μακράν· ἐκ τούτου πᾶς τις θέλων ν' ἀποστείλῃ πράγματά τινα διὰ φορτωτικῆς εἰς συγγενῆ ἢ φίλον δὲν ζητεῖ τὴν ἔκδοσιν τοιαύτης ἐν Καλάμαις, ἀλλ' ἀναμένει νὰ ἴδῃ ἂν τὸ ἀτμόπλοιον θὰ προσορμίσῃ εἰς τὴν παραλίαν νὰ μεταφέρῃ τὰ πράγματα ἐκεῖ καὶ νὰ αἰτήσῃ τὴν ἔκδοσιν φορτωτικῆς πρὸς καλλιτέραν ἀσφάλειαν. Οὕτω πράξας κἀγὼ τὴν παρελθ. Κυριακὴν ἐζήτησα ἀπὸ τὸν ὑπάλληλον τοῦ πράκτορος Η. Στραβοσκιάδην τὴν ἔκδοσιν φορτωτικῆς, ἀλλ' οὗτος παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν μοι ἠρνήθη, εἰπὼν ὅτι «σήμερον εἰς οὐδένα θὰ δοθῇ τοιαύτη». Κατέφυγον εἰς τὸν ἀδελφὸν τοῦ πράκτορος κ. Ν. Πανταζόπουλον, (διότι ὁ πράκτωρ δὲν κατέρχεται εἰς παραλίαν, θεωρῶν, φαίνεται, τὰ συμφέροντα τῆς ἑταιρίας ὡς μικροῦ λόγου ἄξια), ἀλλὰ καὶ οὔτος μοὶ ἠρνήθη. Τίς ἡ αἰτία; ἀγνοῶ. Συγχαίρω ὅμως τὸν πράκτορα κ. Πανταζόπουλον δι' ὃν ἔχει ὑπάλληλον, καὶ διὰ τὴν ὁποίαν δεικνύει ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τῆς ἀτμοπλ. ἑταιρίας δραστηριότητα καὶ προθυμίαν· ἀλλὰ λυποῦμαι διότι δὲν δεικνύει τὴν αὐτὴν καὶ εἰς τὴν ἔκδοσιν τῶν εἰσιτηρίων τῆς Β'. θέσεως, ὅπου πολλοὶ τῶν ἐπιβατῶν πληρόνοντες διπλοῦν ναῦλον ἀναγκάζονται νὰ μένωσι καθ' ὅλον τὸν πλοῦν εἰς τὸ κατάστρωμα.

Ἐπὶ τούτων ἐφιστῶ τὴν προσοχὴν τοῦ συμβουλίου τῆς ἀτμ. ἑταιρίας, ὅπως καταστήσῃ προσεκτικὸν τὸν κ. Πανταζόπουλον, ὥστε νὰ μεριμνᾷ περισσότερον τῶν ἰδικῶν του συμφερόντων διὰ τὰ τῆς ἀτμοπλοίας.

Καλάμαι, 27 Δβρίου 1874. Π. Η.

Σ. Σ. Α. Λυπούμεθα ν' ἀκούωμεν παράπονα κατὰ τοῦ ἐπὶ τοσαῦτα ἔτη ἐπαξίως διευθύνοντος τὸ ἐν Καλάμαις πρακτορεῖον τῆς ἑλλ. ἀτμοπλοίας κ. Πανταζοπούλου, περὶ οὗ τὰς καλλιτέρας ἔχομεν ἰδέας. Καλὸν δὲ ἤθελεν εἶσθαι ἂν ὁ κ. Πανταζόπουλος, ἀντὶ νὰ ἔχῃ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του ἀνθρώπους ἐντοπίους, ἐχθρικῶς φερομένους πρός τινας τῶν συμπολιτῶν των, νὰ προσλάβῃ ὅλως ξένους τῶν τοπικῶν παθῶν, δραστηρίους καὶ ἱκανοὺς, διότι τί ἄλλο δύναταί τις νὰ περιμένῃ ἢ ταυτα καὶ χειρότερα ἀπὸ ἕνα στραβὸ σκιάδη; Πιστεύομεν ὅτι ὁ κ. Πανταζόπουλος θὰ ἐπιφέρῃ ταχέως θεραπείαν τοῦ κακοῦ, ἂν μὴ ἐπιθυμῇ, χάριν τῶν ὑπηρετῶν του, νὰ ἐλέγχηται δημοσίως, ὅπερ καὶ ἀπευχόμεθα.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ζητεῖται θίασσος ἠθοποιῶν, συγκείμενος ἐξ ὀλίγων προσώπων, διὰ τὸ ἐν Καλάμαις Θέατρον, ὃν εἶνε ἐφοδιασμένον μὲ ὅλα σχεδὸν τὰ ἀναγκαῖα. Πλείονες πληροφορίαι ἐν τῷ γραφείῳ μας.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΡΩΤΗΝ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΕΤΟΥΣ 1875.

Χαρῶμεν· ἑορτὴ φαιδρὰ ἀνέλαμψε καὶ πάλιν
Τὰ σκότη διαλύουσα πολιτικῆς θυέλλης,
Καὶ νέος χρόνος εὐμειδὴς προβάλλων τὴν ἀγκάλην
Προσέρχεται μὲ τὴν αὐγὴν ἐντὸς χρυσῆς νεφέλης.

Ἂν μηχανᾶται πονηρὰ πολιτικὴ θρασεῖα,
Ἂν φέρῃ χεῖρα βέβηλον κατὰ θεσμῶν πατρίων,
Μένει γενναῖα, εὐγενὴς ἡ τοῦ λαοῦ καρδία
Διατηροῦσα ζωηρὸν τὸ πάλαι μεγαλεῖον.

Ἂς μηχανῶνται πονηρά... πᾶς δόλος ματαιοῦται
Πρὸ τῆς ἰσχύος τῆς φωνῆς παντὸς χρηστοῦ πολίτου,
Ὅπως χειμάρρου ῥέοντος ὁρμητικῶς νεκροῦται
Καὶ χάνεται ἡ δύναμις πρὸ βράχου ἀκλονήτου.

Πολὺ βαθὺν ἀνώρυξαν διὰ τῶν ὤμων λάκκον,
Ἀλλὰ, τυφλοὶ, δὲν ἔβλεπον αὐτοὶ πῶς θὰ ταφῶσι·
Καὶ ἤδη φέρουσι βαρὺν ἁμαρτημάτων σάκκον
Καὶ τῆς πολλῆς ἀνοίας των κι' αὐτοὶ καταγελῶσι.

Ἐκόπασεν ἡ θύελλα... ἐπῆλθεν ἡ εὐδεία.
Ὁ ὀρθὸς λόγος ἔσχισε δολείας προσωπίδας.
Χαρῶμεν· ἐπανέτειλεν ἐρατεινὴ πρωία,
Φέρουσα νέα ὄνειρα, νέας χρηστὰς ἐλπίδας.

ΡΗΤΑ ΜΕΓΑΛΩΝ ΑΝΔΡΩΝ.

Βαπτίζω καὶ μυρόνω.	Βούλγαρης.
Βγαίνει τὸ ψαλτικό του.	Νικολόπουλος.
Βίβλος γενέσεως-	Βαλασόπουλος.
Γεύσασθε καὶ ἴδατε.	Μεσσηνέζης.
Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου.	Λαός.
Δὸς τόπον τῇ ὀργῇ.	Ζαΐμης.
Δι' ἄλλης ὁδοῦ.	Σαρίπωλος.
Δὲν ἔχω ἔνδυμα γάμου.	Δεληγεώργης.
Δόξα σοι ὁ Θεός.	Ζωχιός.
Ἐκ Ναζαρὲτ δύναταί τι ἀγαθὸν εἶνε;	Γρίβας.
Ἐκ τοῦ στόματός σου κρίνωσε.	Τρικούπης.
Ἔφθασε 'ς τὸ νῦν καὶ ἀεί.	Καμαρίλλα.
Ἔπιε τὸ ποτήριον.	Βαλαωρίτης.
Δεῦτε λάβετε φῶς	Κοπέλια.
Δεῦτε προσκυνήσωμεν.	Κάγκας.

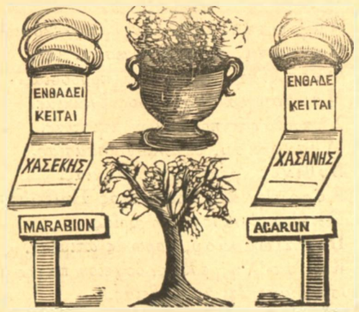

ΔΕΝΔΡΟΚΟΜΕΙΟΝ Δρ. 13000

ἐξοδεύει ἐτησίως τὸ ὑπουργ. τῶν Ἐσωτερικῶν.

ΚΗΠΟΣ ΒΟΤΑΝΙΚΟΣ 15000

ἐξοδεύει κατ' ἔτος τὸ ὑπουρ. τῆς Παιδείας καὶ τὸ Πανεπιστήμιον

Τὸ ὅλον 28,000 δρ. ἐξοδεύονται ἐτησίως,

φίλε ἀναγνῶστα, εἰς αὐτὸ τὸ τουρκικὸν νεκροταφεῖον.

— Καὶ τί πρᾶμμα εἶνε αὐτὸ τὸ τούρκικο νεκροταφεῖο, γιὰ τὸ ὁποῖο ἐξοδεύει τὸ κουβέρνο τόσους πολλοὺς παράδες; Γιὰ ἐξήγησέ το μου, παρακαλῶ σε.

— Εἶνε, φίλε ἀναγνῶστα, τὸ Δενδροκομεῖον τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, ὁ Βοτανικὸς Κῆπος τοῦ ὑπουρ. τῆς Παιδείας καὶ τοῦ Πανεπιστημίου, ὡς βλέπεις, καὶ ἐξοδεύει τόσα χρήματα ἡ Κυβέρνησις καὶ ἡ Σύγκλητος τοῦ Πανεπιστ. διὰ νὰ καλλιεργῆται, ὡς ὅλα τὰ Δενδροκομεῖα τῆς Εὐρώπης, καὶ σπουδάζωσιν οἱ ἐν Ἑλλάδι βοτανικοὶ, φαρμακοποιοὶ καὶ λοιποὶ ἐπιστήμονες.

— Καὶ λοιπὸς δὲν σπουδάζουνε;

— Πᾶν ἄλλο, ἢ αὐτό.

— Γιατί;

— Διότι ὁ διευθυντὴς τοῦ Δενδροκομείου, καθὸ ἄριστος δενδροκόμος, ἔχει καλλιεργήσει αὐτὸ τόσον καλὰ, ὥστε πᾶς ὁ ἐπισκεπτόμενος σκοτίζεται τὴν ὅρασιν βλέπων τόσα πολλὰ, μεγάλα καὶ ὡραῖα δένδρα!

— Μέγα πρᾶμμα τοῦτο! ἔπειτα τί ἄλλο

— Ἔπειτα βλέπει πολυπληθῆ σαρίκια καὶ ἀναρίθμητα ξύλα φέροντα ἐπιγραφὰς γαλλικὰς, λατινικὰς, γερμανικὰς, τουρκικὰς, ἀγγλικὰς, ἱσπανικὰς, ρωσσικὰς, δανικὰς, περσικὰς, κινεζικὰς, ταρταρικὰς, μογγολικὰς, οὐραγκοτανγικὰς, σκανδυναυϊκὰς, σουηδικὰς, πορτογαλλικὰς, βελγικὰς, ἰνδικὰς, ἀμερικανικὰς, ἀραβικὰς, γρίλανδικὰς, ὀλλανδικὰς, ἰαπωνικὰς, πολωνικὰς, ἀλβανικὰς, μολδοβλαχικὰς, ἀβυσσινιακὰς, ἀθιγγανικὰς, ἑβραϊκὰς, μασωνικὰς, ἑλληνικὰς, πελοποννησιακὰς, στερεολαδικὰς, ἑπτανησιακὰς, κρητικὰς, χιακὰς, νησιακὰς, ἀρβανητικὰς καὶ τόσας ἄλλας ὅσας τρίχας ἔχει ἡ κεφαλὴ τοῦ βοτανικοῦ Ὀρφανίδη.

— Παναγία μου σῶσε! ἔχασα τὸ νοῦ μου ἀπ' ὅσα μοῦ λές. Κι' ὅλ' αὐτὰ τὰ 'ξέρ' ὁ διαφθυντής;

— Μὲ τὸν νοῦν, μάλιστα. Λοιπὸν, ἐπισκέπτεσαι τὸν Κῆπον σήμερον· ἐρωτᾷς τὸν ἐπιστάτην: ὁποῖον εἶδος φυτοῦ εἶνε κάτωθεν μιᾶς ἐπιγραφῆς ἐσπαρμένον; — Ἀπαντᾷ:

ΚΑΘΡΕΠΤΗΣ

ΤΑ ΔΩΡΑ ΚΑΙ ΤΟ ΜΟΥΤΖΟΥΡΩΜΑ.

Ἀφοῦ αἱ προηγούμεναι ἐπιστολαὶ τῶν ὑπουργῶν πρὸς τοὺς ἀντιπολιτευομένους καὶ ἰδίᾳ πρὸς τὸν Ζαΐμην δὲν ἔφερον τὸ ποθούμενον ἀποτέλεσμα, ἐσκέφθησαν δι' ἄλλου μέσου νὰ ἐπιτύχωσι τὸν σκοπόν των. Ἀπεφάσισαν, ἵνα διὰ πολυτίμων δώρων φέρωσιν ἀποτέλεσμα. Ὅθεν τὴν πρώτην τοῦ ἔτους λαβόντες μεθ' ἑαυτῶν δῶρα, ἤτοι ἕνα περίφημον αἰγυπτιακὸν ἵππον καὶ τρία ἀνδράποδα, τὸν Ζέζαν, τὸν Δουζίναν καὶ Βωϊδῆν Μαυρομιχάλην, ἅτινα ἔσυρεν ὀπίσω αὐτῶν ὁ Ἄχολος, μετέβησαν λίαν πρωὶ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ πρώην φίλου των Ζαΐμη, ὅπως προσφέρωσιν αὐτὰ ὡς μπονομὰν διὰ νὰ τὸν ἐξιλεώσωσι καὶ τὸν καταπείσωσι. Μόλις λοιπὸν ἔφθασαν, ἀνήγγειλον τοῦτο εἰς τὸν Ζαΐμην διὰ τῶν ὑπηρετῶν του· ἀλλ' ὁ Ζαΐμης ἀπέπεμψεν αὐτοὺς, διατάξας τὸν πιστὸν Αὐγερινὸν καὶ τοὺς ἐμουντζούρωσεν. Ἰδὼν ὁ Ἄχολος τοιαύτην κατὰ τοῦ αὐθέντη του Βούλγαρη προσβολὴν ἐλυποθήμησε καὶ ἔπεσεν ἄπνους. Εἰς πάτην ἡ ἰατρικὴ τοῦ ντετόρου Βαλασοπούλου βοήθεια· ἐδέησε νὰ παρέλθουν ἱκαναὶ ὧραι διὰ νὰ συνέλθῃ.

Μετὰ τὴν προσβολὴν ταύτην συνελθόντες οἱ ὑπουργοὶ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Πρωθυπουργοῦ προσεκάλεσαν τὸν νομομαθῆ Ῥοντήρην, ἵνα ἐρωτήσωσιν, ἂν ἡ γινομένη κατ' αὐτῶν προσβολὴ εἶνε ἀξιόποινος. Ἐλθὼν δὲ ὁ Ῥοννήρης καὶ πληροφορηθεὶς τὸ γεγονὸς ἀπεφάνθη ὅτι ἡ προσβολὴ εἶνε κολάσιμος, διότι ἡ ἐπιβληθεῖσα μουντζοῦρα διαφέρει τῆς ἐδικῆς των. Ἑπομένως συνέταξε τὴν ἑξῆς καταγγελίαν πρὸς τὸν ἐνταῦθα Εἰσαγγελέα δοθεῖσαν:

Μήνυσις
τῶν Ὑπουργῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου,
κατὰ
Θρασυβούλου Ζαΐμη κατοίκου ἐνταῦθα.
Πρὸς τὸν κύριον Εἰσαγγελέα τῶν ἐνταῦθα
Πλημμελειοδικῶν.

Κύριε Εἰσαγγελεῦ!

Τὴν πρώτην τοῦ νέου ἔτους ὑπήγαμεν πρὸς χαιρετισμὸν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Ζαΐμη φέροντες μεθ' ἡμῶν δῶρα τινὰ, ἵνα τῷ δωρίσωμεν, ὅπως συμβαίνῃ συνήθως τὴν πρώτην τοῦ ἔτους· ἀλλ' ὁ κατηγορούμενος δὲν ἠρκέσθη εἰς τὴν ἀποπομπὴν ἡμῶν, ἀλλὰ διέταξε τὸν φίλον αὐτοῦ Αὐγερινὸν καὶ μᾶς ἐμουτζούρωσε μὲ τοιαύτην ἀνεξίτηλον μουτζούραν, ὥστε οὐδὲ ἡ γανωματικὴ τέχνη τοῦ συναδέλφου ἡμῶν Νικολοπούλου ἠδυνήθη νὰ ἐξαλείψῃ αὐτήν.

Ἐπειδὴ, κ. Εἰσαγγελεῦ, ἡ βάναυσος αὕτη πρᾶξις τοῦ κ. Ζαΐμη, προσβάλλουσα τὴν παρθενικὴν τιμήν μας, προβλέπεται καὶ τιμωρεῖται αὐστηρῶς ὑπὸ τοῦ Νόμου, παρακαλοῦμεν ὑμᾶς ὅπως ἐνεργήσητε ὅ,τι ὁ νόμος κελεύει.

Ἀθῆναι, 2 Ἰανουαρίου 1875.

Οἱ μουτζουρωθέντες Ὑπουργοὶ
Βούλγαρης, Νικολόπουλος, Βαλασόπουλος, Τριγγέτας, Δελιγιάννης.

Δὲν ὑπέγραψε δὲ ὁ Γρίβας, εἰπὼν ὅτι τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ τιμωρεῖ οὐχὶ διὰ τοῦ Νόμου, ἀλλὰ διὰ τῆς εὐζωνικῆς λόγχης ἐν ταῖς ἐκλογαῖς.

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ.

Ζωὴ σὲ λόγου σας! Τὸ πανάμωμον καὶ παρθενικὸν ὑπουργεῖον Βούλγαρη ἀπεβίωσε τὸ μεσονύκτιον τῆς χθὲς ἐν μέσῳ σπαραξικαρδίων ἀγώνων, ἀφῆσαν λύπην ἀπαρηγόρητον εἰς τὰ ὀγδοήντα δυὼ παιδιά του.

Ὁ θάνατος αὐτοῦ κατεσπάραξε τὰς καρδίας τῶν ὀπαδῶν τῆς Καραρίλλας, πρὸς παρηγορίαν τῶν ὁποίων ἀπεφασίσθη, ἐν ἰατρικῷ συμβουλίῳ, ν' ἀνατεθῇ ὁ σχηματισμὸς εἰς τὸν σὶρ Μπαλαωρίτην, ἄνδρα ἔχοντα τὰς αὐτὰς ἀρετὰς καὶ πλεονεκτήματα μὲ τὸν μαγαρίτην Τζουμπὲν καὶ ἔτι περισσοτέρας αὐτοῦ διαθέσεις, καὶ ὅστις ὑπόσχεται ν' ἀναπληρώσῃ τὸ κενὸν ὅπερ ἄφησεν ἡ κοινὴ φέσα τοῦ γερο-Βούλγαρη καὶ ἡ κυνικὴ κεφαλὴ τοῦ καλαντζῆ Νικουτοπούλου.

Ὑπερευχαριστημένος ὁ ἑλλ. λαὸς ἐκ τῆς πατριωτικῆς διοικήσεως τοῦ ὑπουργ. Βούλγαρη καὶ καταλυπημένος ἐκ τοῦ ἀώρου αὐτοῦ θανάτου ὑψοῖ τὰς χεῖρας ἀνοικτὰς ἄνωθεν τοῦ φερέτρου καὶ ἀνακράζει στεντορείως: Αἰωνία του ἡ μνήμη! καὶ ἀνάθεμα, κατάρα, Σ' τοὺς τυράννους τῆς Πατρίδος, 'ς τοῦ δεσποτισμοῦ τὴ φάρα.

Καθ' ἃ δὲ λέγεται, τὸ νέον ὑπουργεῖον σύγκειται ἐκ τῶν ἑξῆς ἐξακουσμένων, ἀξιοτίμων, ἀξιοσεβάστων, ἀξιομνημονεύτων κυρίων κυρίων κυρίων:

Βαλαωρίτης, πρωθυπουργὸς καὶ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν.
Ῥοντήρης, ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν.
Δουζίνας, ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης.
Βολτέρρας, ἐπὶ τῆς Παιδείας.
Ἄχολος, ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν.
Βωϊδῆς Μαυρομιχάλης, ἐπὶ τοῦ Πολέμου.
Ἄϋλος Ζαΐμης, ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν.

Σήμερον περὶ τὴν μεσημβρίαν τὸ νέον ὑπουργεῖον θὰ δώσῃ τὸν ὅρκον τῆς πιστῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Συντάγματος, ἐνώπιον τῶν αἰδεσιμωτάτων ἀρχιμανδριτῶν παπα-Γεμενῆ καὶ πάτερ-Φωκᾶ.

Οὕτως ἔληξεν αἰσίως τὸ πολυθρύλλητον πολιτικὸν ζήτημα, καὶ ἡ Βουλὴ μετὰ τὰς ἑορτὰς ἄρχεται τῶν συνεδριάσεων ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ νέου ἐπὶ τοῦ ὑπουρ. συμβουλίου Προέδρου Σπυρίδωνος Βαλαωρίτου.

Τὸ πιστεύετε;

— Ὅτι θὰ σχηματισθῇ τοιοῦτον μετὰ τὴν πτῶσιν τοῦ Τζουμπελῆ, μάλιστα.

ΟΙ ΦΥΛΑΚΙΣΘΕΝΤ. ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΙ.

Οἱ συλληφθέντες καὶ φυλακισθέντες στρατιῶται τοῦ λόγου, οἱ ὑπὲρ τοῦ Συντάγματος ἀναπετάσσαντες ἐρυθρᾶν σημαίαν, οἱ ἀνεξάρτητοι πάντων καὶ πασῶν τῶν δημοσιογράφων, οἱ ἄχρι σήμερον εἰς τὰ μέγαρα τοῦ ταμείου τῆς Καμαρίλλας στενάζοντες καὶ ὑπὸ τὰς καυστικὰς ἀκτῖνας τοῦ Χρυσοῦ ψυχορραγοῦντες καὶ μαρτυροῦντες τὰ πάνδεινα, θ' ἀποφυλακισθῶσι καὶ θὰ πομπευθῶσι δεόντως καθ' ἣν στιγμὴν οἱ νέοι ὑπουργοὶ ὁρκισθῶσι.

Δημοσιεύομεν τὰ ὀνόματα τῶν γενναίων τούτων τέκνων, τῶν διὰ τὰς ἐλευθερίας τῆς Πατρίδος πωλησάντων καὶ αὐτὴν τὴν ἀτίμητον συνείδησίν των, καὶ διὰ ν' ἀποθανατίσωμεν αὐτοὺς καὶ καταστήσωμεν καὶ ἄλλους μιμητάς των, καὶ διὰ νὰ εὐχαριστήσωμεν τὴν περιέργειαν τῶν ἡμετέρων ἀναγνωστῶν.

Λογιωτατίδης, λιμὴν κατασκοπίας.
Πεταλᾶς, ἄγκυρα ἀναισχυντίας.
Φεταλίδης, στήριγμα προδοσίας.
Μαυρομμάτης, κάβος βλακίας.
Σκαλίδης, προμαχὼν ἀπιστίας.
Ἀθανασίου, θεμέλιον ἀστασίας.
Βυθινὸς, βράχος φορολογίας.
Κορομηλᾶς, διδάσκαλος ἀναιδείας.
Μπέσας, ναῦς ἀναργυρίας.
Παπαϊωάννου, κορωνὶς ἀτιμίας.
Κωνστ-Ἀγγελῆς, δοχεῖον πάσης βαναυσολογίας καὶ κακοηθείας.

Ἡ νέα Κυβέρνησις προτίθεται νὰ εἰσάξῃ νομοσχέδιον ἐν τῇ Βουλῇ, δι' οὗ νὰ ἐξασφαλίσῃ ἰσόβιον σύνταξιν εἰς τὰ ἀγλαὰ ταῦτα τέκνα τῆς Ἑλλάδος, τοὺς μόνους στύλους τῆς ἐλευθερίας! καὶ τὸ παράσημον τῶν ἱπποτῶν, ἵνα κοσμήσωσι τὰ ἄξια σταυροῦ ἡρωικὰ στήθη των!

Ἡ πρᾶξις αὕτη τῆς Κυβερνήσεως ἀπὸ τοῦδε ἐχειροκροτήθη.

Ὁ συντάκτης Γ. Διαμαντόπουλος.

Ἄκαρουν. — Καὶ πότε βλαστάνει; — Τὸν Αὔγουστον. — Μεταβαίνεις τὸν Αὔγουστον καὶ ἐρωτᾷς πάλιν, πότε βλαστάνει τὸ ἄκαρουν. Σοὶ λέγει τὸν Ἰανουάριον. Τῷ παρατηρεῖς ὅτι κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν μετέβης καὶ σοὶ εἶπε τὸν Αὔγουστον. Τότε τί νὰ εἴπῃ ὁ πτωχὸς πρὸς δικαιολόγησίν του, ἀγνοεῖ.

— Ἀμμ' γιατί;

— Διότι κάτωθεν τῶν ἐπιγραφῶν δὲν ὑπάρχει ἐσπαρμένον τίποτε.

— Μωρ' τί μοῦ λές;

— Σοὶ λέγω, φίλε ἀναγνῶχα, ὅ,τι εἶδον μὲ τοὺς ὀφθαλμούς μου καὶ ἤκουσον μὲ τὰ ὦτά μου.

— Χριστὲ καὶ Παναγιά! Καὶ δὲν ἔχουνε σ' αὐτὸ τίποτα φυτεμένο;

— Ἔχουνε κουνουπίδια, σπανάκια, λάχανο, συνάπια, ἀντίδια, παραπούλια, ῥαδίκια, ἀντράκλα, ῥαπανάκια, κρομμύδια. σκόρδα, μαϊντανὸ, ἄνηθο, ῥέβες, κάρδαμο, σέσκουλα, ῥόκα, πατάτες, κουκιὰ, ἀγκινάρες, σέλινα, μάραθα, κολοκάτσια, μελτζάνες, μπάμιες, ντομάτες, κολοκύθια, ἀγκούρια, μαρούλια, δαυκιὰ καὶ τὰ παρόμοια.

— Καὶ μ' αὐτὰ σπουδάζουνε;

— Μάλιστα· σπουδάζουν καὶ διασκεδάζουν μόνον οἱ φίλοι τοῦ Δενδροκόμου.

— Καὶ τί λέει 'ς τὸ κουβέρνο γιὰ νὰ δικαιολογήσῃ τῆς 28 χιλιάδες δραχμαῖς;

— Τοῦτο εἶνε λίαν περίεργον μυστήριον, τὸ ὁποῖον θὰ σοὶ διηγηθῶ αὔριον, διὰ νὰ ἐλεεινολογήσῃς καὶ οἰκτείρῃς τόν τε Δενδροκόμον, τὴν Σύγκλητον, τοὺς Ὑπουργοὺς καὶ πάντας ὅσους δύνανται νὰ ἐμποδίσωσι τὸν ἱπποπόταμον τοῦ Βοτανικοῦ Κήπου, τὴν λέπραν τοῦ Δενδροκομείου, ἥτις νέμεται ἀτιμωρητεὶ ἐπὶ τοσαῦτα ἔτη τὸν Βοτανικὸν Κῆπον τῆς Ἑλλάδος.